

Χαρωπά τα δύο μου χέρια

Παραδοσιακό από την Λετονία

F F

Χα - ρω

πά τα δυο μου χέ - ρια τα χτυ - πώ!
 πά τα δυο μου δά - χτυ - λα χτυ - πώ!
 πά τα δυο μου γό - να - τα χτυ - πώ!
 πά τα δυο μου πό - δια τα χτυ - πώ!
 πά θε να γε - λά - σω δυ - να - τά:

Χα - ρω -
 Χα - ρω -
 Χα - ρω -
 Χα - ρω -
 Χα - ρω -

F C

πά τα δυο μου χέ - ρια τα χτυ - πώ!
 πά τα δυο μου δά - χτυ - λα χτυ - πώ!
 πά τα δυο μου γό - να - τα χτυ - πώ!
 πά τα δυο μου πό - δια τα χτυ - πώ!
 πά θε να γε - λά - σω δυ - να - τά:

Μιας και

F B♭

εί - μαι 'γώ παι - δί, ξέ - ρω πά - ντα να γε - λώ.

Χα - ρω -
 Χα - ρω -
 Χα - ρω -
 Χα - ρω -
 κι'ά - μα

F C7 F

πά τα δυο μου χέ - ρια τα χτυ - πώ!
 πά τα δυο μου δά - χτυ - λα χτυ - πώ!
 πά τα δυο μου γό - να - τα χτυ - πώ!
 πά τα δυο μου πό - δια τα χτυ - πώ!
 θες απ' την αρ - χή ξα - ναρ - χι - νό.

Χα - ρω
 Χα - ρω -
 Χα - ρω -
 Χα - ρω -

Χαρωπά τα δυο μου χέρια

Το παιχνίδι ξεκινά επιλέγοντας με λάχνισμα παιδί που «διευθύνει» το τραγούδι.

Τα υπόλοιπα παιδιά στέκονται απέναντι από τον «μαέστρο» και ετοιμάζονται να ακολουθήσουν τις οδηγίες του.

Ο «μαέστρος» ξεκινά το τραγούδι: «Χαρωπά τα δυο μου χέρια τα χτυπώ» και όλα τα παιδιά πρέπει να χτυπήσουν τα χέρια τους στον ρυθμό της μουσικής.

Σε κάθε στροφή του τραγουδιού ο «μαέστρος» επιλέγει το επόμενο πρόσταγμα:

Π.χ. Χαρωπά τα δυο μου πόδια τα χτυπώ.

Χαρωπά θέλω να βήξω δυνατά.

Χαρωπά τα αυτάκια μου τραβώ κτλ.

Όποιο παιδί δεν προλάβει να ακολουθήσει σωστά και στον σωστό ρυθμό το πρόσταγμα του «μαέστρου» βγαίνει από το παιχνίδι.

Το τελευταίο παιδί που έχει μείνει στο παιχνίδι γίνεται «μαέστρος» και το παιχνίδι συνεχίζεται.

Με αυτό το τραγούδι τα μικρότερα παιδάκια μπορούν επίσης να διδαχτούν τα μέρη του σώματος, μα και να ενισχυθεί ο μιμητισμός τους ως σημαντική μέθοδος μάθησης. Στην προκειμένη περίπτωση οι στροφές και οι προσαγές εμπλουτίζονται όσο το λεξιλόγιο του παιδιού μεγαλώνει.

